

Torek, 24. marca 2009

Izmenjava najboljše prakse

25. poziva Komisijo, naj organizira in usklajuje izmenjavo najboljše prakse prek mreže regij ter v ta namen ustvari javno spletno stran z bistvenimi informacijami o projektih v vseh jezikih Skupnosti;

26. priporoča Komisiji, da ob upoštevanju sedanjega upravnega okvira vzpostavi ustrezno službo znotraj generalnega direktorata za regionalno politiko, ki bi za doseganje dolgoročne, neprekinjene, zanesljive in uspešne izmenjave najboljše prakse na področju kohezijske politike v sodelovanju z mrežo regij poskrbela za ocenjevanje, zbiranje ter izmenjavo najboljše prakse ter kot stalna kontaktna točka bila na razpolago tako za stran ponudbe kot povpraševanja; poziva Komisijo, naj razširi to kulturo dobrih praks na vse svoje oddelke;

27. v okviru tega predlaga, da bi mehanizmi ocenjevanja preučili in upoštevali preizkušene in priznane metodologije, ki se že izvajajo; meni, da je posebno pozornost treba nameniti sodelovanju z mrežo regionalnih oblasti in specializiranih agencij, ki so glavni vir osnovnega materiala o najboljših praksah za ocenjevanje;

28. poudarja, da Evropska unija zagotavlja finančna sredstva in dobre prakse, nacionalni, regionalni in lokalni nosilci javne funkcije pa so dolžni to izkoristiti; v povezavi s tem pozdravlja ustanovitev programa Erasmus za lokalno in regionalno izvoljene predstavnike;

29. svetuje, da Komisija uporabi razpoložljiva orodja Odbora regij, še posebej platformo za spremljanje lizbonske strategije in mrežo za spremljanje uporabe načela subsidiarnosti, za izmenjavo najboljših praks med regijami in državami članicami, da bi ugotovili in skupaj določili cilje, nato načrtovali dejavnosti in na koncu opravili primerljivo ocenjevanje rezultatov kohezijske politike;

*

* *

30. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

Dopolnjevanje in usklajevanje kohezijske politike z ukrepi za razvoj podeželja

P6_TA(2009)0157

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o dopolnjevanju in usklajevanju kohezijske politike z ukrepi za razvoj podeželja (2008/2100(INI))

(2010/C 117 E/08)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju členov 158 in 159 Pogodbe ES,

— ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 z dne 11. julija 2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu ⁽¹⁾, zlasti njenega člena 9,

⁽¹⁾ UL L 210, 31.7.2006, str. 25.

Torek, 24. marca 2009

- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 z dne 20. septembra 2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju Sklepa Sveta 2006/702/ES z dne 6. oktobra 2006 o strateških smernicah Skupnosti o koheziji ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju Sklepa Sveta 2006/144/ES z dne 20. februarja 2006 o strateških smernicah Skupnosti za razvoj podeželja (programsko obdobje 2007–2013) ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju teritorialne agende Evropske unije in prvega akcijskega programa za njeno izvajanje,
 - ob upoštevanju zelene knjige Komisije z dne 6. oktobra 2008 o teritorialni koheziji - Teritorialna raznolikost kot prednost (KOM(2008)0616),
 - ob upoštevanju poročila evropske opazovalne mreže za prostorsko načrtovanje z naslovom „Prihodnost ozemlja, teritorialni scenariji za Evropo“,
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za regionalni razvoj ter mnenja Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja (A6-0042/2009),
- A. ker je pojem podeželsko območje opredelila Organizacija za mednarodno sodelovanje in razvoj, opredelitev pa vključuje značilnosti, kot sta majhna gostota prebivalstva in pomanjkljiv dostop do storitev, in ker Komisija to opredelitev uporablja pri opredeljevanju in opisovanju razvojnih ciljev za ta območja,
- B. ker se podeželska območja v različnih državah članicah zelo razlikujejo in ker medtem, ko je v nekaterih regijah in državah članicah za ta območja značilna demografska in gospodarska rast, se drugje pogosto soočajo z begom prebivalstva s podeželja, ki v urbanih območjih išče možnosti prekvalifikacije, kar ustvarja ogromne izzive za podeželska območja,
- C. ker podeželska območja predstavljajo do 80 % ozemlja EU,
- D. ker se potrebe prehodnih območij med mestom in podeželjem z značilno gospodarsko strukturo, ki je podobna strukturi urbanih območij, zraven katerih se nahajajo, razlikujejo od območij, ki so pretežno podeželska, obrobna ali izolirana,
- E. ker je eden od ciljev Unije spodbujanje gospodarskega in družbenega napredka in višje stopnje zaposlenosti ter uravnotežen in trajnostni razvoj,
- F. ker se ekonomska, socialna in teritorialna kohezija lahko okrepijo z gospodarskim razvojem, spodbujanjem zaposlitvenih možnosti na podeželskih in urbanih območjih ter zagotovljenim enakim dostopom do javnih storitev,
- G. ker je reforma strukturne politike za obdobje 2007–2013 prinesla spremembe strukture skladov in načel za dodeljevanje pomoči iz njih ter oblikovanje novega Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja, povezanega s skupno kmetijsko politiko in ločenega od kohezijske politike,
- H. ker so programi LEADER v preteklosti že pokazali, da je razvoj podeželja mogoče uspešno spodbujati z instrumenti regionalne politike,

⁽¹⁾ UL L 277, 21.10.2005, str. 1.

⁽²⁾ UL L 291, 21.10.2006, str. 11.

⁽³⁾ UL L 55, 25.2.2006, str. 20.

Torek, 24. marca 2009

- I. ker je za Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja pomembno zagotoviti vzajemno skladnost med dejavnostmi, ki se financirajo iz njega, in dejavnostmi, ki se financirajo iz strukturnih skladov, in sicer je treba vzpostaviti ustrezno usklajevanje pomoči iz različnih skladov, zlasti iz Evropskega sklada za regionalni razvoj, Kohezijskega sklada in Evropskega socialnega sklada, ter njihovo medsebojno dopolnjevanje,
- J. ker oblikovanje Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja in ločitev financiranja razvoja podeželja od področja uporabe kohezijske politike in širše perspektive regionalnega razvoja ne smeta povzročiti podvojitve istih ciljev (na primer varstvo okolja, promet ali izobraževanje) ali njihovo opustitev,
- K. ker lahko stalen pretok sredstev med Evropskim kmetijskim jamstvenim skladom in Evropskim kmetijskim skladom za razvoj podeželja povzroči negotovost pri načrtovanju tako za kmete kot tudi za nosilce projektov za razvoj podeželja,
- L. ker zaradi proračunskih omejitev obstaja tveganje, da bo velik del sredstev, ki so na voljo v okviru Evropskega sklada za regionalni razvoj, uporabljen za krepitev gospodarske konkurenčnosti v največjih urbanih središčih ali v najbolj dinamičnih regijah, medtem ko so sredstva iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja v glavnem namenjena izboljšanju konkurenčnosti kmetijstva, ki je še vedno gonilna sila podeželskih območij, in osredotočena na podporo nekmetijskim dejavnostim ter razvoju malih in srednje velikih podjetij na podeželju, zaradi katerih obstaja potreba po tesnejšem usklajevanju, s katerim bi zagotovili, da nobeno območje ne ostane nepokrito,
- M. ker imajo mala in srednje velika podjetja, zlasti mikro podjetja in obrtna podjetja, bistveno vlogo pri ohranjanju gospodarskega in družbenega življenja ter stabilnosti na podeželju,
- N. ker cilji politike razvoja podeželja ne smejo biti v nasprotju s cilji lizbonske strategije, če ta razvoj temelji na uporabi mehanizma relativne konkurenčnosti (večja donosnost in sorazmerno nizki stroški), zlasti v lokalni živilsko-predelovalni industriji ter v zvezi z razvojem malih in srednje velikih podjetij ter infrastrukture in storitev, kot so turizem, izobraževanje ali varstvo okolja,
- O. ker je treba priznati naravno vez med kmetijsko politiko in politiko razvoja podeželja ter njuno medsebojno dopolnjevanje,
1. meni, da običajna merila, ki se uporabljajo za ločevanje podeželskih območij od urbanih (manjša gostota prebivalstva in stopnja urbanizacije) ne zadostujejo vedno in dajejo samo delno podobo stanja; zato meni, da bi bilo treba preučiti možnost, da bi se dodala dodatna merila, ter poziva Komisijo, naj opravi analizo in poda konkretne predloge na tem področju;
 2. meni, da je treba zaradi velikih razlik med podeželskimi območji v različnih državah članicah in glede na to, da ta območja predstavljajo približno 80 % ozemlja EU, sprejeti in izvajati celovit pristop za njihov trajnostni razvoj, da bi izravnali obstoječa neravnovesja in spodbujali gospodarsko dinamično urbanih in podeželskih območij; poudarja, da je treba s tem povezane ukrepe ustrezno financirati;
 3. v tej zvezi opozarja, da morajo imeti vse regije po vsej Uniji, vključno s podeželskimi in oddaljenimi območji, enake razvojne priložnosti, da bi tako preprečili nadaljnje ozemeljsko pogojeno izključevanje najbolj prikrajšanih območij;
 4. poudarja, da na številnih podeželskih območjih razvojne možnosti, zlasti za mlade in ženske, zmanjšujejo težave pri dostopu do javnih storitev, pomanjkanje delovnih mest in starostna piramida;
 5. poudarja, da na določenih območjih ni nikakršne alternative za določene oblike kmetijske proizvodnje, ki jo je iz razlogov okoljske in regionalne politike treba za vsako ceno ohraniti, še posebej na oddaljenih in višinskih kmetijskih območjih, izpostavljenih širjenju puščave;

Torek, 24. marca 2009

6. opozarja, da je Evropski svet v Göteborgu 15. in 16. junija 2001 razširil lizbonske cilje s pojmi trajnosti in kohezije ter da si politika razvoja podeželja prizadeva za trajnostno kmetijstvo, ohranitev nekmetijskih dejavnosti na podeželju, povečanje potencialov lokalnega razvoja, varovanje okolja, uravnoteženo prostorsko načrtovanje in razvoj malih in srednje velikih podjetij;
7. je prepričan, da je za dobro izvajanje politike razvoja podeželja, katere cilj je zagotoviti dolgoročen trajnosti razvoj podeželskih območij, treba upoštevati naravne vire in posebnosti regij, vključno z varovanjem, spodbujanjem in upravljanjem podeželske dediščine, ter razvoj povezav in odnosov z urbanimi območji;
8. poudarja tudi, da je pomembno ovrednotiti območja alternativnih gospodarskih dejavnosti in priložnosti za diverzifikacijo poklicnih dejavnosti prebivalstva, ki se porajajo na takih območjih;
9. meni, da terjajo bodoča vprašanja, s katerimi se bo srečevalo podeželje, uravnoteženo razvojno politiko, ki naj vključuje vse družbene in gospodarske subjekte, vključno z malimi in mikro podjetji v proizvodnem in storitvenem sektorju, glede na njihovo vlogo v celostnem lokalnem razvoju;
10. meni, da mora biti politika razvoja podeželja v novih državah članicah osredotočena na izboljšanje učinkovitosti kmetijstva in zmanjševanje gospodarske razvojne vrzeli med podeželjem in mestom, med drugim s podpiranjem nekmetijskih dejavnosti, kar je cilj, ki ga je mogoče doseči tudi z uporabo strukturnih skladov;
11. pozdravlja ambicije, ki so bile izražene na drugi evropski konferenci o razvoju podeželja v Salzburgu leta 2003, vendar obžaluje, da se je z zadnjimi finančnimi perspektivami odobreno financiranje iz drugega stebra skupne kmetijske politike občutno zmanjšalo, kar lahko povzroči neučinkovitost ter razhajanje med kmetom in prebivalcem podeželja;
12. poudarja, da obstaja potreba po skladni, dolgoročni strategiji za razvoj podeželja, da bi tako olajšali najuspešnejšo in najučinkovitejšo uporabo vseh razpoložljivih virov financiranja;
13. poziva države članice in regionalne organe, naj v sodelovanju s Komisijo ter v partnerstvu z vsemi pristojnimi oblastmi in organi, ki predstavljajo civilno družbo, pripravijo pregledno in dolgoročno strategijo za trajnosten razvoj podeželja na nacionalni in regionalni ravni, da se jasno opredelijo prednostne naloge in cilji pri razvoju podeželja ter se zagotovi prilagajanje, usklajevanje in dopolnjevanje pomoči iz različnih razpoložljivih virov;
14. poziva Komisijo, države članice in regionalne organe, naj zagotovijo, da bodo pri opredelitvi teh prednostnih nalog neposredno sodelovale organizacije, ki predstavljajo mala in srednje velika podjetja, mikro podjetja in obrtna podjetja, da bi se bolje odzvali na potrebe in pričakovanja teh podjetij;
15. priznava, da ima politika razvoja podeželja zelo pomembno vlogo pri določanju in obravnavanju posebnih problemov na podeželskih območjih, ter meni, da oblikovanje Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja za drugi steber skupne kmetijske politike predstavlja poskus bolj prožnega, strateškega, tematskega in celovitega pristopa k odzivanju na raznolikost razmer in obseg izzivov, s katerimi se soočajo podeželska območja EU, ter poenostavitve postopkov financiranja in zagotavljanja, da bodo sredstva usmerjena na ta območja;
16. opozarja, da so bile države članice pozvane, naj za to programsko obdobje pripravijo dva strateška dokumenta: nacionalni strateški načrt za razvoj podeželja in nacionalni strateški referenčni okvir za regionalno politiko (strukturni skladi); hkrati opozarja, da so bile države članice naprošene, naj med različnimi skladi sprožijo sinergijo in vzpostavijo delujoče usklajevalne mehanizme; obžaluje pa, da je bila pozornost v tem procesu namenjena predvsem razmejevanju različnih skladov in programov, ne pa ustvarjanju sinergije med njimi;

Torek, 24. marca 2009

17. meni, da je politika razvoja podeželja lahko učinkovita le, če so ukrepi, ki se izvajajo v okviru Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja, in politika regionalnega razvoja usklajeni in dopolnjujejo, da bi se izognili dvojnemu financiranju in vrzelim; z zaskrbljenostjo ugotavlja nezadostno usklajenost med temi ukrepi v posameznih državah članicah v sedanjem programskem obdobju; zato poziva Komisijo, naj predlaga reforme, s katerimi bo zagotovila boljše usklajevanje pri načrtovanju in izvajanju ukrepov, ki se sofinancirajo v sklopu kohezijske in skupne kmetijske politike; priznava, da bodo reforma skupne kmetijske politike po letu 2013 in strukturni skladi EU priložnost za ponovno preučitev odnosov med razvojem podeželja na eni strani ter kmetijsko in kohezijsko politiko na drugi;

18. priznava, da je prvotna vloga politike razvoja podeželja še naprej ohranjati prebivalstvo na podeželju in mu zagotoviti dostojen življenjski standard;

19. meni, da je treba pristop ločevanja politike razvoja podeželja od kohezijske politike z oblikovanjem Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja strogo nadzorovati, da bi ocenili njegov resnični vpliv na razvoj podeželskih območij; ugotavlja, da je bil nov sistem uveden leta 2007, zato je še prezgodaj za sklepanje o prihodnosti te politike Skupnosti;

20. poudarja, da je ena od prednostnih nalog politike razvoja podeželja predlagati ukrepe, ki nimajo za posledico, da mora podeželsko prebivalstvo opustiti kmetijstvo, in ki med drugim tudi spodbujajo konkurenčne kmetije, pridelavo bioloških izdelkov, visokokakovostne tradicionalne hrane in pijače;

21. z zanimanjem ugotavlja, da osi 3 in 4 (LEADER) iz drugega stebra skupne kmetijske politike (politika razvoja podeželja), ki predstavljata 15 % vseh izdatkov Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja, zadevata nekmetijske dejavnosti, ki se osredotočajo predvsem na diverzifikacijo podeželskih gospodarstev; meni, da glede na naravo posegov, ki so financirani v okviru teh osi in so podobni nekaterim ukrepom, financiranim iz strukturnih skladov, obstaja nevarnost prekrivanja;

22. poudarja pa, da je treba upoštevati predvsem možnosti prebivalstva, zaposlenega v kmetijstvu, ki bi mu moralo biti pri podpornih ukrepih v sklopu politike razvoja podeželja posvečene največ pozornosti;

23. poudarja, da je pomembno podpirati mlade kmete, da bi ostali na kmetiji, četudi se ne bi ukvarjali zgolj s kmetijsko proizvodnjo, in jim omogočiti razvojne spodbude in tudi druge dejavnosti, kot so kmečki turizem ter okrepitev malih in srednje velikih podjetij na podeželju;

24. meni, da se glavni cilji politike razvoja podeželja lahko dosežejo le z zagotovitvijo ustreznih sredstev, ki se bodo uporabljala v skladu s prednostnimi nalogami, in da bi bilo treba sredstva, zbrana prek modulacije, porazdeliti med dejavne kmetijske skupnosti;

25. meni, da usklajevanje strukturne politike in ukrepov za razvoj podeželja omogoča projekte z večjo evropsko dodano vrednostjo; v tem vidi priložnost za trajno povečanje vrednosti podeželja, na primer z infrastrukturnimi ukrepi ali ukrepi za varovanje okolja;

26. poziva Komisijo, naj predloži natančne podatke in napovedi o uporabi sredstev iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja na podeželskih območjih in naj preuči možnosti sodelovanja med Evropskim kmetijskim skladom za razvoj podeželja in strukturnimi skladi v smislu financiranja, ki je na voljo na podeželskih območjih;

27. poziva Komisijo, naj preuči, ali bi programi regionalne politike lahko pripomogli k temu, da bi kmetom omogočili zanesljiv prihodek, na primer z izvajanjem dejavnosti za varovanje okolja in narave ter za ohranjanje kmetijstva;

28. poudarja, da so med največjimi izzivi kohezijske politike trajnostni razvoj, višina prihodka na prebivalca, dostopnost, dostop do javnih dobrin in storitev ter zmanjševanje števila prebivalstva na podeželju in da je podpora gospodarskim dejavnostim v podeželskih regijah eden od najučinkovitejših načinov za uresničitev teh ciljev;

Torek, 24. marca 2009

29. poziva Komisijo in države članice, naj sistematično upoštevajo podeželje v vseh politikah EU in ustrezno podprejo projekte za razvoj človeškega kapitala, pri čemer naj zlasti zagotovijo možnosti za usposabljanje kmetijskih in nekmetijskih podjetnikov na podeželskih območjih ter posebno pozornost posvetijo mladim ženskam z namenom spodbuditi zaposlovanje in ustvarjanje novih delovnih mest;
30. poudarja, da je treba pri razvoju podeželskih območjih več pozornosti in podpore posvetiti ohranjanju naravne in obdelovalne krajine, ekološkemu turizmu, proizvodnji in rabi obnovljivih virov energije ter lokalnim pobudam, kot so lokalni programi zagotavljanja kakovosti hrane in lokalne kmečke tržnice;
31. poudarja vlogo malih in srednje velikih podjetij v razvoju podeželja in njihov prispevek h konvergenci na regionalni in lokalni ravni; poziva Komisijo, države članice ter regionalne in lokalne organe, naj dajo poudarek na krepitev konkurenčnosti, tudi s pomočjo drugim proizvodnim sektorjem, in spodbujajo podjetniški duh na podeželskih območjih, zlasti z odpravo upravnih, pravnih in načrtovalnih ovir ter s povečanjem spodbud za začetek nove podjetniške dejavnosti, pa tudi z zagotavljanjem večje podpore nekmetijskim dejavnostim in s spodbujanjem gospodarske diverzifikacije na teh območjih;
32. ponovno opozarja Svet, Komisijo, države članice in lokalne organe, da je pričakovano izginotje več milijonov malih podjetij na podeželju zelo pomembno ter bo močno vplivalo na zaposlovanje, s tem pa tudi na stabilnost podeželja; poziva, da se na vseh ravneh vsi potrebni ukrepi sprejmejo v tesnem sodelovanju z gospodarskimi in socialnimi partnerji;
33. priznava, da težave pri izvajanju politike razvoja podeželja obstajajo zaradi prepletanja med sektorskimi politikami in politiko teritorialne kohezije ter med njihovimi gospodarskimi in družbenimi razsežnostmi, zaradi številnih organizacijskih modelov porazdelitve pristojnosti in zaradi usklajevanja ukrepov na ravni držav članic; v tej zvezi ponovno poudarja potrebo po ustvarjanju sinergij med Evropskim kmetijskim skladom ter strukturnimi skladi in kohezijskim skladom in poziva Komisijo, naj nacionalnim, regionalnim in lokalnim organom pomaga pri razumevanju možnosti, ki jih nudijo ti finančni instrumenti; poziva države članice, naj zagotovijo dialog med organi upravljanja, da bi ustvarili sinergije med ukrepi različnih skladov ter povečali njihovo učinkovitost;
34. meni, da je za reformo financiranja razvoja podeželja potrebno, da Komisija najprej pripravi poglobljeno oceno vseh sektorskih politik, ki vplivajo na podeželska območja, predvsem skupne kmetijske politike in regionalne politike, v okviru kohezijske politike in da se opredeli vrsta dobrih praks, ki izhajajo iz politike razvoja podeželja kot celote;
35. poziva Svet, naj skliče skupno neformalno srečanje ministrov za kmetijstvo in razvoj podeželja, na katerem bodo izmenjali mnenja o najboljših načinih za uskladitev kohezijske politike in ukrepov za razvoj podeželja, in naj povabi tudi posvetovalne organe EU (Odbor regij in Evropski ekonomsko-socialni odbor) ter predstavnike regionalnih in lokalnih organov;
36. zahteva, da Komisija do leta 2011 oblikuje delovno skupino na visoki ravni kot del zdravstvenega pregleda skupne kmetijske politike, ki bo pripravila predloge za zaščito prihodnosti podeželskega gospodarstva in vsega podeželskega prebivalstva po letu 2013;
37. poziva Komisijo, naj vzpostavi ali okrepi dejansko upravljanje in partnerstvo na vseh ravneh in pri tem neposredno vključi različne akterje, vključno z malimi in srednje velikimi podjetji in mikro podjetji ter gospodarskimi in socialnimi partnerji, da bi skupaj opredelili prednostne akcijske ukrepe, ki bodo čim bolj prilagojeni potrebam razvoja podeželja;
38. ugotavlja, da je treba proces razvoja podeželja povezati z interesi urbanih območij in ga dobro uskladiti s spodbujanjem razvoja urbanih območij, ter poudarja, da vzajemno delovanje med politiko razvoja podeželskih in urbanih območij ni niti zadostno niti učinkovito;

Torek, 24. marca 2009

39. priznava potencial podeželskih skupnosti za pozitiven prispevek k okolju prek njihovega udejstvovanja v okolju prijaznih dejavnostih in pri razvoju alternativnih virov energije, kot so biogoriva, pri tem pa posebej upošteva štiri nove izzive, ki so izpostavljeni v pregledu politike razvoja podeželja, kot so biotska raznovrstnost in obnovljivi viri energije;

40. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

Boj proti pohabljanju ženskih spolnih organov v EU

P6_TA(2009)0161

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o boju proti pohabljanju ženskih spolnih organov v EU (2008/2071(INI))

(2010/C 117 E/09)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 2, 3 in 5 Splošne deklaracije o človekovih pravicah iz leta 1948,
- ob upoštevanju členov 2, 3 in 26 Mednarodnega pakta Združenih narodov o državljanskih in političnih pravicah,
- ob upoštevanju zlasti člena 5(a) Konvencije o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk iz leta 1979,
- ob upoštevanju členov 2(1), 19(1), 24(3), 34 in 39 Konvencije o otrokovih pravicah, ki jo je Generalna skupščina Združenih narodov sprejela dne 20. novembra 1989,
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov proti mučenju in drugemu nečloveškemu ter ponižujočemu ravnanju in kaznovanju iz leta 1989,
- ob upoštevanju Afriške listine o pravicah in dobrem počutju otroka iz leta 1990,
- ob upoštevanju členov 1, 2(f), 5, 10(c), 12 in 16 priporočila št. 19 Odbora Združenih narodov za odpravo vseh oblik diskriminacije žensk, sprejetega leta 1992,
- ob upoštevanju dunajske deklaracije in akcijskega programa, sprejetih na Svetovni konferenci o človekovih pravicah junija 1993,
- ob upoštevanju deklaracije Generalne skupščine Združenih narodov o odpravi nasilja nad ženskami, prvega mednarodnega instrumenta o človekovih pravicah, ki zadeva izključno nasilje nad ženskami in je bil sprejet decembra 1993,
- ob upoštevanju deklaracije in akcijskega programa mednarodne konference Združenih narodov o prebivalstvu in razvoju, sprejetih v Kairu dne 13. septembra 1994,